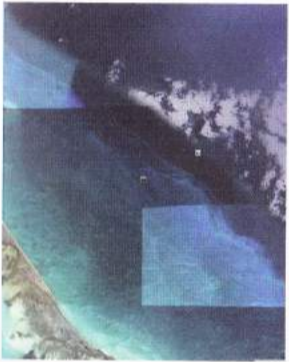




p. 24 — Mariken Wessels

IF YOU LIKE THIS, YOU MIGHT ALSO LIKE ...

p. 36 — Fw:



p. 28 — Kasia Klimpel



Kim could choose all her own themes, but I came up with this theme: wintersport. She really hates this photo.

p. 52 — Jan Hoek



p. 20 — Anne Geene



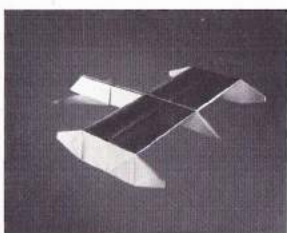
p. 58 — Jan Rosseel



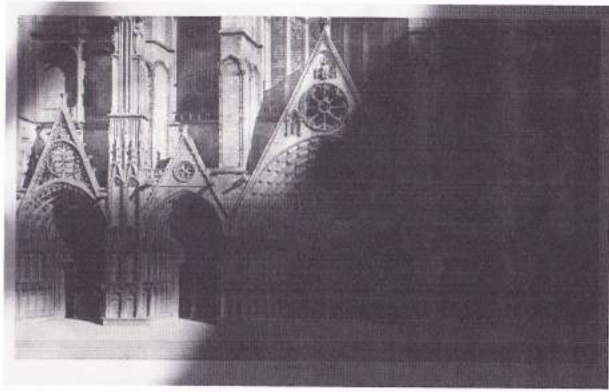
p. 44 — Jannemarein Renout



p. 56 — Salvo



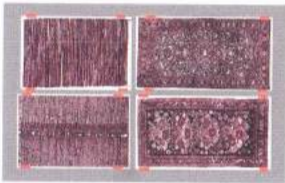
p. 10 — Sjoerd Knibbeler



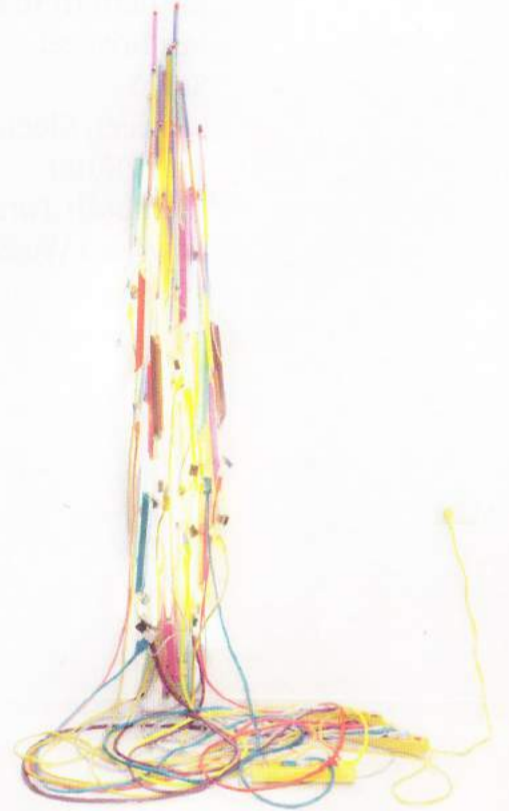
p. 14 — Laurence Aegerter



p. 38 — Willem Popelier



p. 48 — Batia Suter



p. 64 — Marleen Sleuwits



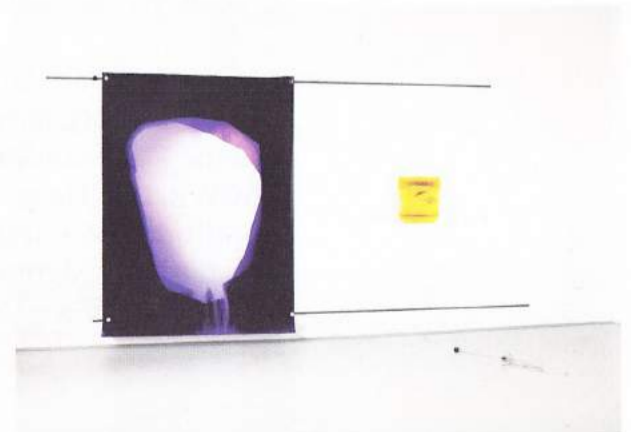
p. 62 — Ola Lanko



p. 16 — Elisabeth Tonnard



p. 32 — Stephan Keppel



p. 68 — Gwenneth Boelens



p. 40 — Jan Dirk van der Burg

Laurence Aëgerter

In het laatste decennium van de 19de eeuw schilderde de impressionist Claude Monet hoe, op verschillende tijdstippen, het zonlicht op gevel van de kathedraal van Rouen viel. Met zijn reeks schilderijen liet hij onder meer zien hoe het licht de Gotische architectuur op een bijna organische manier tot leven bracht. Dit deel van Monets oeuvre zit voor de hedendaagse beschouwer vol connotaties: de symboliek van licht ten tijde van de Gotiek, de ontwikkeling van de schilderkunst na de uitvinding van de fotografie, het filmische karakter van de reeks waarin abstracte begrippen als 'tijd' en 'duur' voor het eerst worden gematerialiseerd. Deze connotaties vormen slechts enkele ingrediënten van Laurence Aëgerter's *Cathédrales*. Dit werk bestaat uit een reeks van 120 fotografische opnamen, gemaakt van een foto van de kathedraal van Bourges uit de cultuurhistorische publicatie *Cathédrales et Eglises de France* uit de jaren vijftig van de vorige eeuw. De opnamen - in feite dus reproducties van een reproductie - maakte Aëgerter terwijl het boek open op tafel lag en het zonlicht dat door het raam van haar atelier viel over het tafelblad schoof. Het zonlicht projecteerde een langzaam bewegende slagschaduw van het raamkozijn op het fraaie, in héliogravure gedrukte boek en de foto daarin. Aan het eind van het proces is de gehele foto door de schaduw opgeslokt.

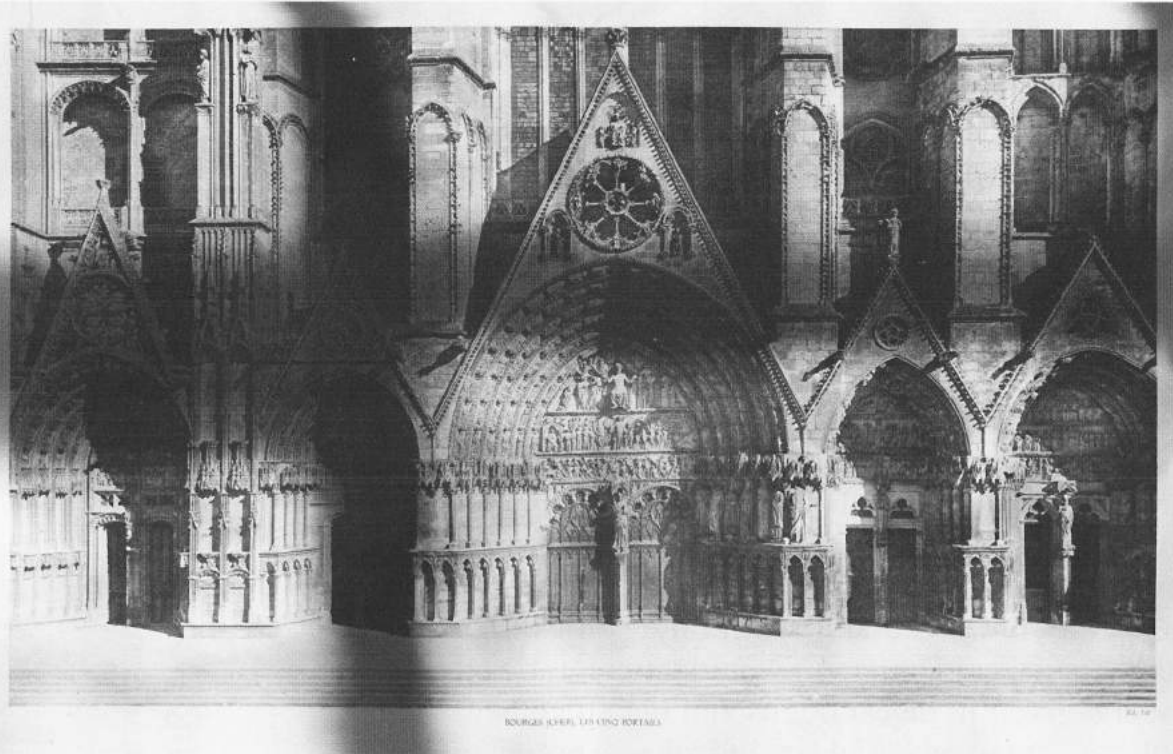
Aëgerter's werkproces brengt een oude foto opnieuw tot leven, als een ode. Men zou kunnen spreken van een *re*-productie van het beeld, omdat de oude en vergeten foto opnieuw wordt geproduceerd, levend en actief wordt gemaakt. Zij doet door middel van de letterlijke reproductie, maar ook door onze blik daarop te verstoren (de bewegende schaduw), een strategie die Aëgerter ook in andere werken toegepaste: door een object deels voor een foto te plaatsen, gaan wij er juist opnieuw en beter naar kijken. In de tentoonstelling van *Cathédrales* creëert de kunstenaar een haast contemplatieve situatie met een zorgvuldig uitgebalanceerde verdeling van werken. Hierdoor wordt de beschouwer zich bewust van het spanningsveld tussen de ruimtelijke effecten van de foto's zelf en de ruimtelijkheid van de zaal waarin hij zich beweegt.

#### 14.

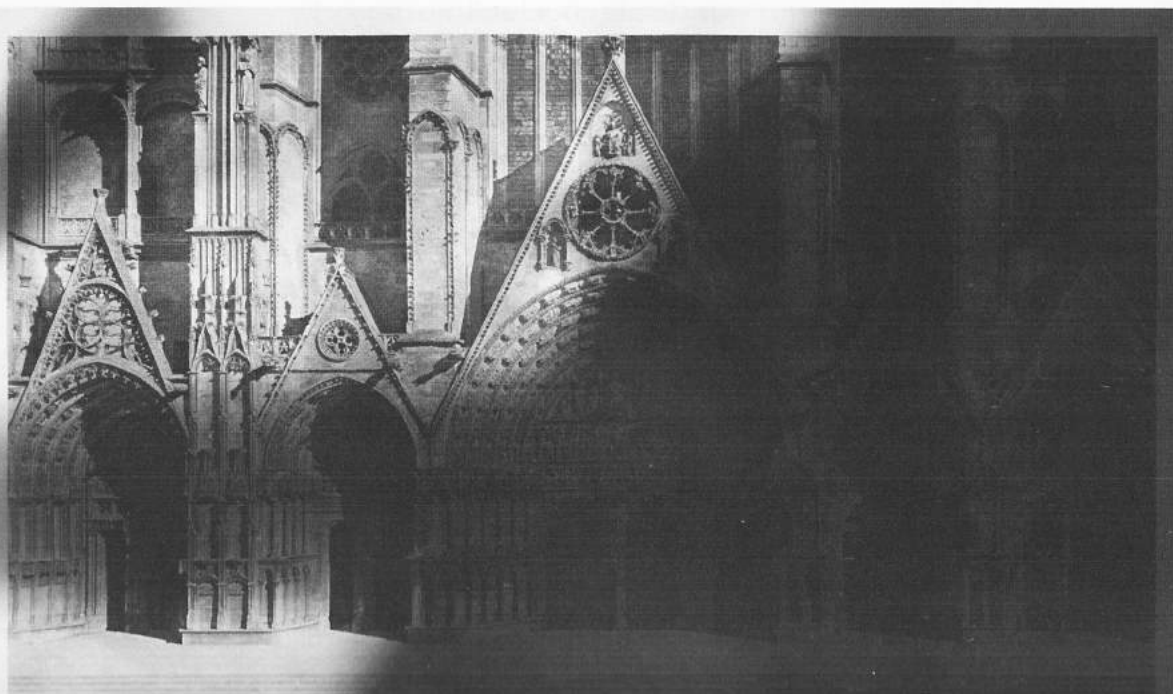
Laurence Aëgerter

In the 1890s the impressionist Claude Monet painted the way in which the sunlight fell on the façade of the cathedral at Rouen at different times of the day. One of the things which this series of paintings reveals to us is the almost organic way in which the light brings the Gothic architecture to life. For the contemporary observer this part of Monet's oeuvre is full of connotations: the symbolism of light during the Gothic era, the development of painting after the invention of photography, the cinematic character of the series, in which abstract concepts such as 'time' and 'duration' were materialized for the first time. These connotations are only some of the ingredients in Laurence Aëgerter's *Cathédrales*. This work is comprised of a series of 120 photographic shots made of a photo of the cathedral of Bourges, from the 1950s cultural/historical publication *Cathédrales et Eglises de France*. Aëgerter made the shots - in fact thus reproductions of a reproduction - while the book lay open on a table and the sunlight falling through the window of her atelier fell across the tabletop. The sunlight threw a slowly moving shadow of the window frame over the book, beautifully printed heliogravure, and the photo in it. At the end of the process the whole photo is swallowed up in the shadow.

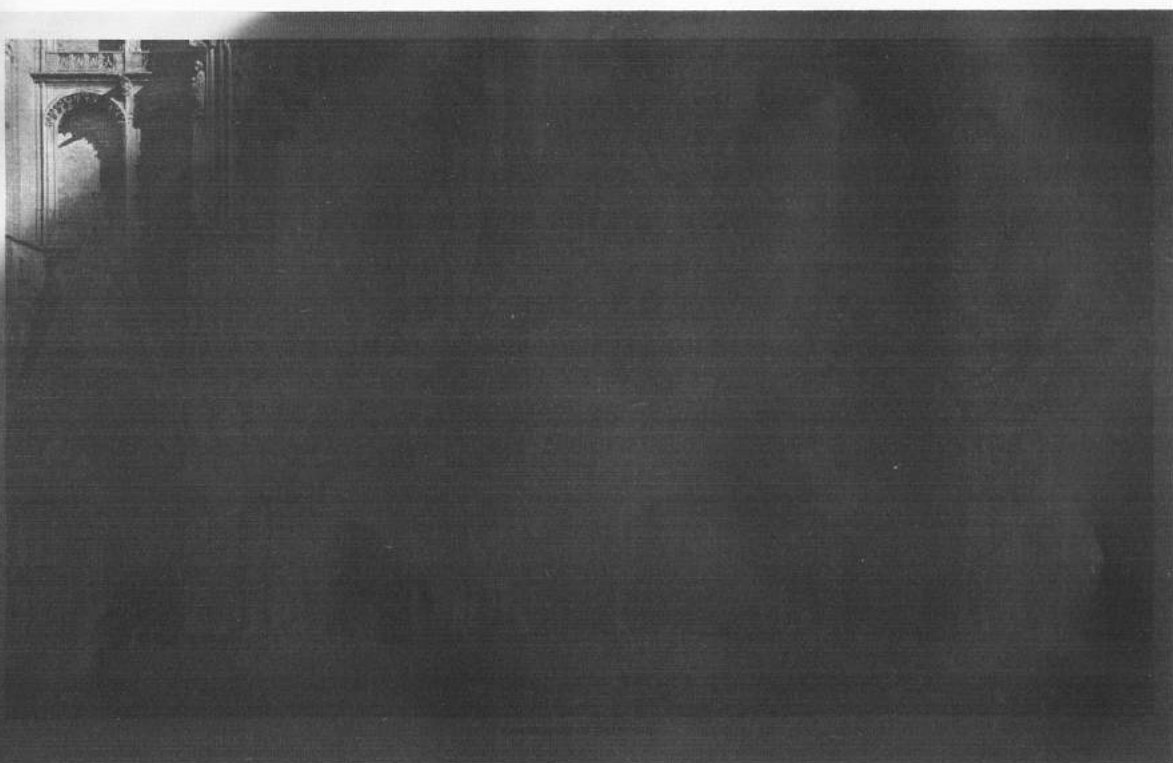
Aëgerter's way of working brings an old photo (or more precisely, an old reproduction of a photo) to life once again, as an homage. One could speak of a *re*-production of the image, because the old, forgotten photo has been produced anew, alive and activated. She does this by means of the literal reproduction, but also by disrupting our gaze on it (with the moving shadow), a strategy that Aëgerter also applies in other works: by placing an object partially in front of a photo she forces us to look at it anew, and better. In the exhibition of *Cathédrales* the artist creates an almost contemplative situation, with a carefully balanced division of works, so that the viewer is made aware of the tension between the spatial effects of the photos themselves and the three-dimensionality of the gallery in which he or she moves.



**Cathédrale 3'**  
(2014), Archival inkjet  
print. Courtesy Art Affairs  
Gallery, Amsterdam



**Cathédrale 1h34'**  
(2014), Archival inkjet  
print. Courtesy Art Affairs  
Gallery, Amsterdam



**Cathédrale 1h55'**  
(2014), Archival inkjet  
print. Courtesy Art Affairs  
Gallery, Amsterdam